

Oeps, ik ben beroemd!

Oeps! Ik ben beroemd!

Beroemd zijn. Wie wil dat nou niet?

Want beroemd zijn, dat is megacool. Alles draait om jou. Vrienden? Je hoeft ze maar uit te kiezen. Kandidaten staan in lange rijen aan te schuiven, klaar om je nieuwe beste vriend te zijn. Knip met je vingers en al je wensen worden vervuld. Wil je graag enkel de bruine M&M's? Drink jij je cola het liefst met een roze rietje? Moeten er vlinders in je kamer rondfladderen? Alles is mogelijk. Want jij bent de ster! Om het even wat je zegt, je vrienden zullen knikken. Heeft er iemand kritiek? Weg ermee! Er zijn genoeg vrienden om uit te kiezen.

Wat maakt het uit dat ze je alleen maar leuk vinden omdat je beroemd bent? Je was een niemand en nu ben je tenminste iemand. Je wordt gevolgd. Fans en paparazzi¹ doen echt alles voor een foto. Onvermijdelijk duiken er wel eens foto's op waar jouw anders-zo-perfecte-snoetje opstaat alsof je een week niet hebt geslapen. Ach, ook al blijft dat kiekje de komende eeuw op het internet te zien, je fans knijpen wel een oogje toe. Zolang jij op de rode loper blijft schitteren als een opgeblonken kerstbal is alles oké. Die hamburger, waar je vroeger zó van kon genieten, moet wel plaats ruimen voor konijnenvoer. Tja, een kleine opoffering om te stralen in de nieuwste jurk van Dior.

Ja, beroemd zijn, het is zalig!

Idool

Denk nou niet dat het aanbidden van idolen iets recents is. Het woord 'idool' komt van het Griekse woord 'eidolon,' wat 'schim, beeld, afgodsbeeld' betekent. Mensen hebben altijd al idolen gehad. De Grieken vertelden verhalen over goden en halfgoden waar ze naar opkeken. Milo van Croton was een beroemde worstelaar uit de Griekse oudheid. Hij was de superman van zijn tijd.

Vroeger moest je wel iets belangrijks gedaan hebben om erkend te worden. Met de uitvinding van de fotografie en film kwam hier verandering in.

Tegenwoordig is alles mogelijk. Je kunt zelfs beroemd worden zonder er iets voor te moeten doen, zonder talent. Je hoeft alleen maar mee te doen aan programma's. Of je kunt jezelf laten opsluiten in een huis vol camera's. Met wat geluk word je de lieveling van de kijkers. Daar hoeft je trouwens niet eens knap of slim voor te zijn. Opvallen is de boodschap.

De drang naar roem heeft te maken met onze aangeboren zucht naar waardering. Wie wil er nou niet graag gezien worden? Want als je beroemd bent, ligt de wereld aan je voeten. Dan krijg je fans die je aanbidden.

Beroemdheden zijn ook overal aanwezig. Je ziet ze op televisie, op grote affiches langs de weg en zelfs op een pak koekjes. Niet moeilijk dat wij ons aan hen gaan spiegelen. We willen zijn zoals hen.

Beroemde kinderen

Wat als je als kind al beroemd wordt? Droom jij stiekem van alle voordelen? Je ziet jezelf vast al staan in 's werelds grootste speelgoedwinkel, waar jij een hele dag op plundertocht mag gaan. Je denkt misschien dat je dan niet meer naar school hoeft te gaan. Dat je leven één groot feest wordt, met ijsjes en snoepaarten van 's morgens tot 's avonds.

Maar is dat wel zo? Is het leven van beroemde kinderen zo sprookjesachtig? In ieder geval zijn zij onsterfelijk. Want zij leven voort. In onze herinnering. In dit boek.

Koning Toetanchamon (Thebe, Egypte)

ca. 1342 – ca. 1323 voor Christus

Toevallig beroemd worden, dat kan! Neem nou Toetanchamon, de Egyptische farao die voor eeuwig en altijd herinnerd zal worden. Hij was helemaal niet voorbestemd om beroemd te worden. Net andersom. Hij was zo onbelangrijk dat een latere farao zijn naam liever wilde vergeten. Dat wij hem vandaag nog kennen, is puur toevallig: doordat hijzelf onbelangrijk was, was zijn graf dat ook. Bij de bouw van het graf voor farao Ramses VI, verdween de ingang van Toetanchamons tombe onder het zand. Daarom is zijn graf het enige koningsgraf dat vrijwel ongeschonden werd teruggevonden. Terwijl andere graven doorheen de geschiedenis werden leeggeroofd, bleef het zijne bewaard. En dat enkel en alleen omdat men het niet kon terugvinden.

Toetanchamon werd farao toen hij negen was. Veel had hij niet te zeggen. Hij zat op de troon, dat wel. Maar achter de schermen trokken hogepriester Ay en legeraanvoerder Horemheb aan de touwtjes. De gezondheid van Toet was erg fragiel. Hij leed aan een vervelende botziekte, waardoor hij mankte. Zie je hem al door het paleis hinken? Toen Toet op 19-jarige leeftijd stierf, moet hogepriester Ay een vreugdedansje gedaan hebben. Want hij liet Toetanchamon haastig begraven in een graf dat niet eens voor hem bestemd was en Ay werd zelf farao. Vier jaar later stierf hij en was het legeraanvoerder Horemheb die in zijn handen wreef. Hij kon eindelijk zelf farao worden en liet meteen alle gebouwen en gebeitelde namen van Toetanchamon en zijn bloedverwanten vernielen.

Behalve het graf. Daar bleef hij af. Misschien omdat hij het niet terugvond?